तच वेदविधिः स स्थान्ज्ञानञ्चेत् पुरुषं प्रति । उपपत्युपलिक्षिभ्यां वर्णयियामि तञ्कुण् । पैरिषं कारणं केचिदाञ्चः कर्ममु मानवाः । दैवमेके प्रशंमन्ति खभावमपरे जनाः। पै। इषं कर्भ दैवञ्च का लहित्त स्वभावतः। चयमेतत्पृथग्रू तमविवेकन्तु केचन। रतदेवञ्च नैवञ्च न चोभे नानुभे तथा। कर्मस्या विषयं त्र्यः सत्तस्याः समदर्शिनः। वताया दापरे चैव कलिजाञ्च ममंत्रयाः । तपस्तिनः प्रशान्ताञ्च मत्त्रसाञ्च छते युगे। श्रष्ट्यरदर्भनाः सर्वे चक्सामसु यजःषु च। कामदेषा प्रयक्त्वा तपः कत उपासते। तपोधर्मेष संयुक्तस्तपो नित्यः सुर्भाश्रतः। तेन सर्व्यानवाश्राति काम्यान् यानानमेच्छति। तपसा तदवाप्रोति यझूला स्जते जगत्। तझूतय ततः सर्वो भूतानां भवति प्रभुः। तद्तां वेदवादेषु गहनं वेदद्शिभिः। वेदान्तेषु पुनर्थातं कर्मायागेन सच्यते। श्रारभाषज्ञाः चल्राय हिवर्षज्ञा विशः स्नृताः । परिचारयज्ञाः ग्रूट्राय जपयज्ञा दिजातयः । परिनिष्ठितकार्यो हि खाध्यायेन दिजा भवेत्। कुर्थादन्यन वा कुर्थाकौनी ब्राह्मण उच्यते। चेतादी केवला वेदा यज्ञा वर्णाश्रमास्तया। मंरीधादायुवस्त्रेते व्यखने दापरे युगे। दापरे विश्ववं यान्ति वेदाः कलियुगे तया। दृश्यन्ते नापि दृश्यन्ते कलेर ने पुनः किल। उत्सीद् नि खधर्षाय तत्राधर्षेष पीडिताः । गवा भूमेय ये चापामाषधीनास ये रसाः। अधर्मानि हिता वेदा वेदधर्मास्तयात्रमाः । विकियने खधर्मस्याः स्वावराणि चराणि च। यथा सर्वाणि भूतानि वृष्टिभीमानि वर्षति । स्जते सर्वतोऽङ्गानि तथा वेदा युगे युगे । निश्चितं कालनानात्वमनादिनिधनञ्च यत्। कीर्त्तितं यत्पुरस्तान्मे स्रते यचात्ति च प्रजाः। यचेदं प्रभवः खानं भूताना संयमा यमः। खभावेनैव वर्त्तने दन्दस्ष्टानि भूरिणः। सर्गः काला धृतिर्वेदाः कत्ता कार्यं क्रिया फलं। एतत्ते कथितं तात यक्तां लं परिष्टक्सि। द्ति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोचधर्भपर्वणि ग्रुकानुप्रश्ने श्रष्टितंश्रद्धिकदिशताऽध्यायः॥ २३८॥ ॥ भीमा उवाच ॥ दत्युक्तोऽभिप्रशस्थितत् पर्मर्थेस्त शासनं । माचधर्मार्थसंयुक्तमिदं प्रष्टुं प्रचक्रमे । ॥ प्राक उवाच ॥ प्रज्ञावान् श्रीवियो यञ्चा कतप्रज्ञी उनस्रयकः । श्रनागतमनैतिद्धं कयं ब्रह्माधिगच्छति । मः १६ तपसा ब्रह्मचर्यण सर्वत्यागेन मेधया। साह्ये वा यदि वा याग एतत् पृष्टे। वद्ख मे। मनस्येन्द्रियाणाञ्च यथैकाग्रमवाष्यते। येनापायेन पुरुषेसानं व्याख्यातुमर्हि। ॥ व्याम उवाच ॥ नान्यत्र विद्यातपमार्नान्यत्रेन्द्रिचनियहात्। नान्यत्र मर्व्यमन्यागात् सिद्धिं विन्दति कञ्चन । महाभूतानि मर्वाणि पृथक् बिद्धिः खयमुवः । भूयिष्ठं प्राणभूद्रामे निविष्टानि शरीरिषु। भमेर्देश जलात् खेरा ज्यातिषयनुषी स्रते। प्राणापानाश्रया वायुः खेळाकाशं शरीरिणां। क्रान्ते विष्णुर्व्वले प्रकः कोष्ठे। प्रिमीतुमक्ति। कर्णयाः प्रदिषः श्रोवं जिक्काया वाक् सरस्ती। कर्षा लक्चनुषी जिक्का नासिका चैव पञ्चमी।दर्भनीयेन्द्रियाक्तानि दाराष्ट्राहारसिद्धये। शब्दः स्पर्भस्तया रूपं रसा गन्धस पञ्चमः। दन्द्रियार्थान् पृथम्बिद्यादिन्द्रियेभ्यसः नित्यदा।

7-5